

Krátká jména, dlouhá historie

CHEB, AŠ, SELB, SOOS A DALŠÍ

Pouhá dvě písmena – a jak mohou znít dráždivě! Aš byla symbolem dálky. Chtělo-li se v někdejší Československu naznačit, že dál se už putovat nedá, řeklo se, že je to daleko jak z Košic do Aše. Co se může skrývat v ulicích městečka, které v názvu sotva začne a hned skončí? A přiznejme si, že s Chebem to bylo podobné...

Čtyřproudá silnice mířící z Chebu do Německa je široká a rychlá. Nebýt modrých unijních vlajek se žlutými hvězdami, leckdo by ani nepostřehl, že se blíží k hranici mezi dvěma státy. Místo varování o pohraničním prostoru tu jsou pouze nápisy, které dělí příjezdějící na členy Evropské unie a zbytek světa. Jenže tento západní výběžek České republiky dobře pamatuje časy, kdy tu z hlavní samopalů šlehaly plameny.

Autobus strachu

Psal se rok 1978, a dvanáct měsíců po zveřejnění Charty 77 nejednal komunistický režim s lidmi v Československu v rukavičkách. Normalizace byla na vrcholu a svoboda jen zdálky probleskovala skrz oka plotu z ostnatého drátu na západní hranici. Pokus o opuštění země bez souhlasu úřadů znamenal tiché vyhlášení války tehdejšímu režimu.

Do konce školního roku zbýval v roce 1978 měsíc, a začal čas výletů. Devětatřicet studentů cestovalo Chebskem v autobusu na školní výlet. Ve stejnou dobu vyloupili tři bratřenci Barešovi hájovnu, kde vzali několik pušek s náboji. Pak se tyto dva příběhy spojily. Barešovi autobus se studenty unesli a pokusili se přejet v Pomezí nad Ohří do Německa, kde by je ovšem za ozbrojený únos čekal nepodmíněný trest.

Komunistická propaganda o kauze natočila film *Autobus strachu*, ve kterém jedna z dívek takto popisuje začátek pokusu o průnik do západního Německa:

„Do otevřených dveří autobusu vešli tři ozbrojení muži, kteří nařídili řidiči, aby jel podle jejich pokynů. Řidič tedy otočil autobus, pokračovali jsme cestou k západní hranici. Nedaleko za Chebem nařídili zastavit a vyslali jednoho našeho spolužáka Lubomíra Krátkého, aby vyřídil na místním oddělení VB, že pokračujeme směrem na hranice.“

Před hraničním přechodem začali bratřenci Barešovi vyjednávat s pohraničníky. Závěrečná dohoda, která měla respektovat tehdy půl roku platné vládní nařízení, zněla: Pokud únosci propustí rukojmí, bude jim otevřena cesta na Západ. Jenže pohraničníci stovkami nábojů autobus rozstříleli. Palbu nepřežil únosce Milan Bareš, ale také nevinný řidič autobusu Jan Novák. Zní to až neuvěřitelně,

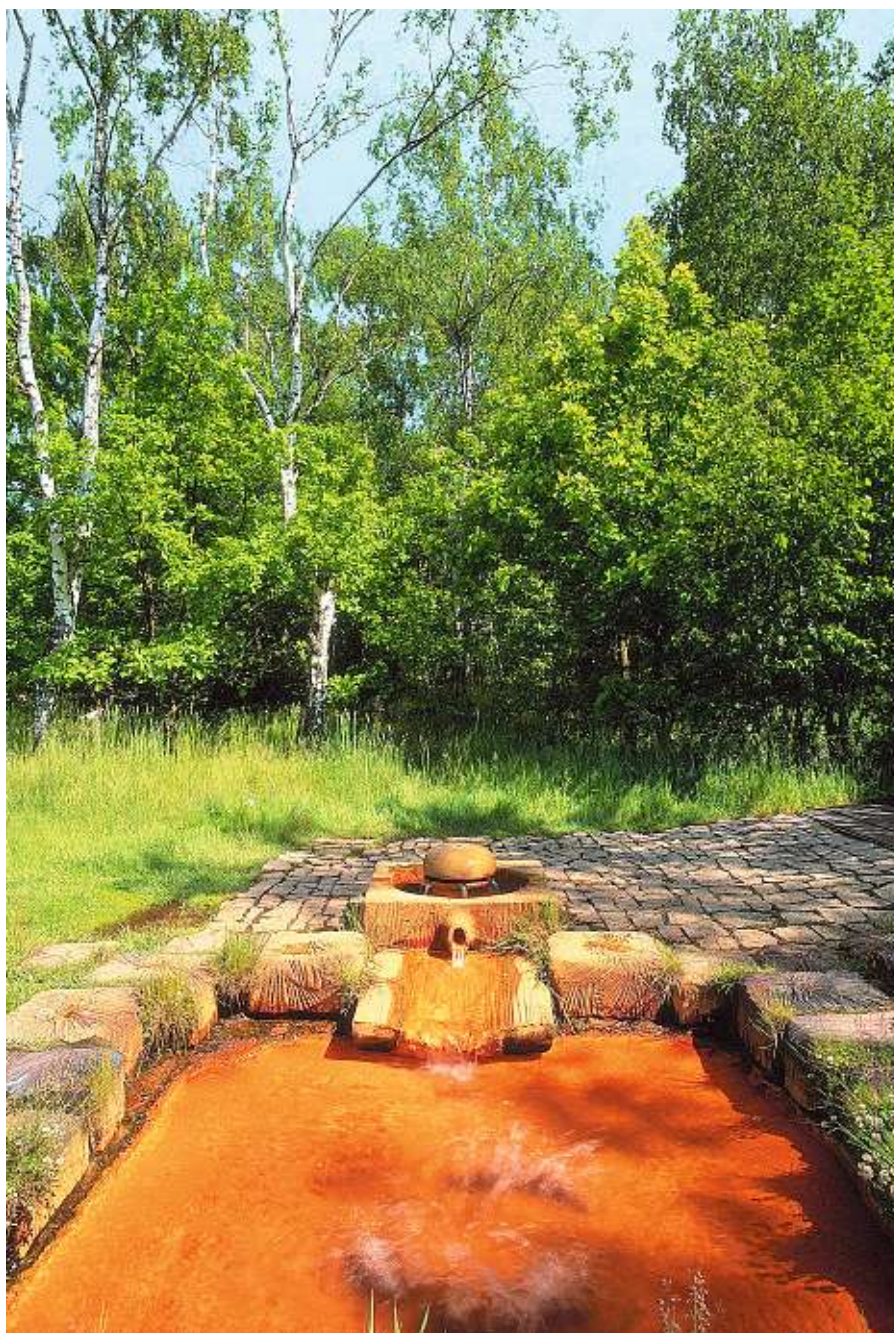

FOTO: CZECH TOURISM

Císařský pramen v přírodní rezervaci Soos vyvěrá z velké hloubky a s teplotou 14 – 18 °C je nejteplejším přírodním vývěrem v Chebské pánvi. Rezervace je dokladem pozdní vulkanické činnosti, která se na Chebsku projevovala ještě na začátku čtvrtohor. Projít ji můžete po zhruba 1 km dlouhé naučné stezce.